

Takaisin perusarvoihin

Ville Hänninen

Pauli Kallion käsikirjoittama ja J. Tilsan piirtämä Postimies Niilo alkoi ilmestyä Helsingin Sanomien sunnuntaisivuilla joulukuussa. Sarja on vanhaa kunnon mykkäsarjakuvaa, joka on muutenkin kokenut viime vuosina maailmanlaajuisen renessanssin.

Esimerkiksi ranskalaiset Fabio ja Lewis Trondheim sekä sveitsiläinen pienlehtihirnu Ibn Al Rabin ovat tehneet melkoisen määrän mykkäsarjakuvaa, joka pohjautuu pitkälle slapstick-komediaan. Sarjat ovat tunnelmaltaan tavattoman lämminhenkisiä – ja ratkaisuvoja.

Kallio ei kuitenkaan omien sanojensa mukaan ole tietoinen mykkäsarjakuvan uudesta tulemisesta, vaan kyseessä oli puhtaasti vaihtelun tarve.

“Mykkäsarjakuvan tekeminen oli jotain sellaista, mitä en ollut kokeillut aikaisemmin. Ajatus tuntui kiehtovalta ja pyörittelin sen mahdollisuuksia mielesäni aikani. Taisin kokeilla Niiloa jonkun muunkin piirtäjän kanssa, mutta sitten oivalsin – entäs Tilsa? Soitin siltä istumalta hänelle.”

“Tavoitteenamme on tavoittaa sarjaan tietty vanhanaikainen tunnelma. Tilsan tyyli ja sarjan mykkyys tuovat sen kyllä luonnostaankin, luulisin.”

Hauskinta Postimies Niilossa onkin se, kuinka “vanhanaikainen” voikin äkisti olla tuoretta. Joitakin vuosia sitten ajatuskin Postimies Niilon kaltaisesta, vuosisadan alkupuolen pilapiirtäjä- ja sarjakuvapiirtäjätitaanin mieleen tuovasta sarjasta olisi ollut kummallinen.

“Moderni sarjakuva taiteena on kokeillut jo miltei kaikkea. Kun on vaikea enää keksiä jotain uutta ja ihmeellistä, palataan perusarvoihin.”

Hyväntahtoinen postinkantaja Niilo on aluksi sarjan ainoa hahmo, mutta jatkossa hahmogalleriaa on tarkoitus laajentaa. Luultavasti kuitenkin Kallio saa ammennettua jo Niilonkin hahmosta aika

tavalla komiikkaa – onhan mies toiminut 80-luvun lopulla usean vuoden ajan postinkantajana.

Julmaksi Kallio ei kuitenkaan aio heretä.

“On tavallaan hyvä, että Helsingin Sanomiin tulee Pienien julmien tarinoiden jälkeen jotain, joka ei ole todellakaan julmaa. Meidän tavoitteemme on tietty lämminhenkisyys. On kivaa, että voi olla välillä muutakin kuin kyninen.”

Kallio ei ole ollut muutenkaan viime aikoina toimettomana. Häneltä on alkanut ilmestyä Tv-maailmassa uusi, Petteri Tikkasen piirtämä Annan ja Oton olohuone. Aviisi puolestaan alkaa julkaisemaan Kallion ja Riionheimon Omaelämäkerrallinen tarina -stripin

tilalla Kallion ja Kati Kovacsin yhteistä sarjakuvaa. Niin kuin tässä ei olisi riittävästi, myös vanhat “Kallio-tehtaasta” syntyvät sarjat kokevat mullistuksia.

“Rumba alkaa julkaista ensi vuoden alusta lähtien Krampeja ja nyrjähdyskiä sekä Ornette Birks Makkosta vuoronumeroin. Lisäksi kummatkin sarjat ovat väreissä!”

Varsinkin Ornette Birks Makkosen näkeminen väreissä on kiehtova ajatus. Ville Pirinen kun on mitä selkeimmin mustilla ja valkoisilla pinnoilla ja niiden kontrasteilla leikittelevä piirtäjä. Vaihtelu virkistää taatusti muitakin kuin tekijöitä itseään. ■

“Tilsalle säännöllinen sarjakuvan teko toimii todellisena piirtämisen ammattikouluna”, kertoo Postimies Niilon käsikirjoittaja Pauli Kallio.

POSTIMIES NIILLO
1999
KALLIO & TILSA

